

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Barbara Turowska-Sojka

po rozpoznaniu w dniu 05 czerwca 2015 roku we Wrocławiu

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

D. S. (1)

ur. (...) we W.

syna S. i I. z domu K.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 17 lutego 2015 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości tj. 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki F. (...) o nr rej (...), którym jechał ul. (...) na wysokości nr (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego D. S. (1) za winnego zarzuconego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 600 (sześciuset) zł;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniach od 17 lutego 2015r. do 18 lutego 2015 r.;

VI. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 lutego 2015 r. do dnia 5 czerwca 2015 r.

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 192/15

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 17 lutego 2015r., około godz. 19.00 D. S. (1), który wcześniej spożywał alkohol, jechał samochodem marki F. (...), o numerze rejestracyjnym (...)ul. (...)we W.. Mężczyzna kierowanym przez siebie pojazdem uderzył w tył innego samochodu. Po ustaleniu, że nic się nie stało uczestnikom zdarzenia - odjechał.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. – k. 20, 62, zeznania świadka

G. W. – k. 12, 62, zeznania świadka M. B. – k. 23, 62).

Funkcjonariusze Policji: G. W. (2) i R. T., którzy otrzymali informacje o nietrzeźwym kierującym, udali się na ul. (...), gdzie w zatoczce autobusowej zatrzymał się kierowany przez D. S. pojazd. D. S. (1) przyznał, że spożywał alkohol, a następnie kierował pojazdem. Poinformował też o kolizji, której był uczestnikiem.

D. S. (1) został zatrzymany i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało 0,76 mg/l. Następne badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu oskarżonego przeprowadzone zostały na KP W.. Pierwszy wynik wynosił 0,63 mg/l, drugi, zaś – 0,68 mg/l.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. – k. 20, 63, zeznania G.

W. – k. 12, 62, protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiaro-

wego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 2,

3).

Oskarżony D. S. (1) to pięćdziesięcioletni żonaty mężczyzna, ojciec dwojga dorosłych dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu.

D. S. (1) uzyskał wykształcenie średnie. Obecnie prowadzi własną działalność gospodarczą o profilu ogrodniczym, z którego to tytułu osiąga dochód w kwocie 1500 zł.

Oskarżony nie był wcześniej leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był też wcześniej karany.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 18 – 61, 62, dane o karalności – k. 27, dane

osobopoznawcze – k. 30).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, składał wyjaśnienia i wyrażał skruchę.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o wewnętrznym spójne, konsekwentne i jednoznaczne wyjaśnienia oskarżonego (k.20, 62), jakie złożył w toku postępowania. D. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał okoliczności zdarzenia, w szczególności zaś podał, że podczas jazdy uderzył w inny samochód, lecz jak wskazywał, kierującej tym pojazdem nic się nie stało.

Sąd dał też wiarę logicznym i obiektywnym zeznaniom świadka G. W. (2) (k. 12, 62) – funkcjonariusza Policji, który brał udział w zatrzymaniu oskarżonego. Świadek stwierdził w szczególności, iż kiedy zauważył przedmiotowy pojazd, stał on w zatoczce autobusowej przy ul. (...), a o wcześniejszym kierowaniu nim przez mężczyznę, który z niego wysiadł wiedział z relacji świadka M. B. (2). Jak wskazał G. W., D. S. na miejscu zdarzenia przyznał się do kierowania pojazdem po spożyciu alkoholu i spowodowania kolizji. W związku z tym, zdecydowano się przewieźć go na komisariat, a następnie ponownie poddać badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Funkcjonariusz podał też –

spójnie z wynikami wykazywanymi przez urządzenie do kontrolno – ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu - stopień nietrzeźwości oskarżonego.

W toku postępowania w sprawie wykorzystano też szczere zeznania M. B. (2) (k. 23, 62), który widząc nietrzeźwego kierującego, który wysiadł w zatoczce przy ul. (...) z kierowanego przez siebie samochodu marki F. (...), powiadomił o tym Policję, na co następnie powoływał się G. W..

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd wykorzystał także protokoły użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k.2,3), na podstawie których ustalono stopień nietrzeźwości D. S. (1), jak również kartę karną oskarżonego (k.27), zaświadczącą o jego uprzedniej niekaralności. Wykorzystano też sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, a przez to uznane za wiarygodne, dane osobopoznawcze (k.30), które umożliwiły weryfikację podawanych przez oskarżonego szczegółów odnoszących się do jego stanu majątkowego i rodzinnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż w dniu 17 lutego 2015 roku we W., będąc w stanie nietrzeźwości tj. 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, D. S. (1) kierował samochodem marki F. (...) o nr rej (...), którym jechał ul. (...) na wysokości nr (...).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 20, 62), zeznań świadka M. B. (k. 23, 62), jak też protokołu urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2 i 3), nie ulega, bowiem, wątpliwości, że oskarżony podczas jazdy samochodem, dnia 17 lutego 2015r. we W. znajdował się w zdefiniowanym w art. 115 § 16 k.k. stanie nietrzeźwości. Jak wykazało, bowiem, badanie alkometrem, zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego przez niego powietrza przekraczała, bowiem 0,25 mg/l, o czym w sposób jednoznaczny stanowi protokół opisywanego badania. Jak wyjaśnił D. S. (1), miał on świadomość swojej nie-trzeźwości. Stwierdzić, zatem, należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k.

W związku z powyższym, Sąd wymierzył oskarżonemu D. S. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdził bowiem, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu. Sąd zauważył w szczególności, iż oskarżony poruszał się samochodem w godzinach wczesnowieczornych, a zagrożenie, jakie tworzył zagrożenie dla pozostałych użytkowników drogi zmaterializowało się w postaci kolizji drogowej, o której wyjaśnił D. S..

Nadto stwierdzono, iż wymierzona w ten sposób kara spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także – w szczególności w połączeniu z pozostałymi zastosowanymi względem oskarżonego środkami karnymi - przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Co więcej, Sąd dostrzegł zachodzącą wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, w związku z czym wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary zawieszono warunkowo na okres dwóch lat próby. Zwrócono, bowiem, uwagę, że oskarżony który ma stałą pracę nie był wcześniej karany, a w toku postępowania wyrażał skruchę.

Co więcej, mając na względzie, iż w chwili popełnienia czynu obowiązywały przepisy prawa materialnego korzystniejsze dla sprawcy niż w chwili orzekania, Sąd zastosował brzmienie ustawy sprzed 18 maja 2015 r. i orzekł w stosunku do oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku. Przesłanką stosowania tego zakazu, bowiem, jest zagrożenie, które w przyszłości oskarżony mógłby spowodować swoim zachowaniem (tak też wyr. SN z dnia 24.04.1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108). Zauważyć przy tym należy, iż oskarżony, który dnia 17 lutego 2015r. kierował samochodem posiadając

aż 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, mógłby stworzyć w przyszłości takie samo zagrożenie kierując jakimkolwiek innym pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

W związku z tym stwierdzono, iż uniemożliwienie oskarżonemu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku będzie wystarczające dla eliminacji niebezpieczeństwa, jakie mógłby stworzyć kierując takimi właśnie pojazdami.

Mając, natomiast, na uwadze umysłowanie oskarżonemu, że poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości kreował zagrożenie nie tylko dla siebie, ale i innych uczestników ruchu, Sąd – ponownie, dostrzegając, iż w chwili orzekania obowiązuje ustawa w innym brzmieniu niż w chwili popełnienia czynu, orzekł od oskarżonego także świadczenie pieniężne, którego wysokość ustalił na 600 zł.

Realizując, natomiast, dyspozycję art. 63 k.k., Sąd zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie (zatrzymania). Na poczet, natomiast, orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zaliczono D. S. okres zatrzymania prawa jazdy.

Mając, zaś, na względzie skomplikowaną sytuację majątkową oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, w tym, od opłaty.